

iunguntur : dictum emplastrum ab emplatto, quod est fingo, siue formo. Caius lib. 41. digest. de acquirendo rerum dominio. l. ideo.

EPIDEMITICI dicuntur hospitiorum metatores in urbe, dicti ab epidemia quod interpretatur in urbem aduentus. Vnde in C. Iustinia. tit. est de epidemiticis et metatis. Lege uerbum metator, siue metatus.

EPISCOPVS, speculator siue explorator interpretatur, dictus ab episcopeo quod est considero. Cicero scribit se episcopum designatum à Pompeio ut oram Campanie maritimam specularetur. Arcadius de muneribus. l. munerum. Episcopi, inquit, qui praesunt pani, et ceteris uenalibus rebus.

EPISTOMIVM, inquit Merula, est foramen per quod aqua defluit ex concha, labro, uel cratere. Varro de re rustica libro tertio : Epistomijs uersis ad unumquemque factum. dictum, inquit, quasi in ore : uel potius ab epistomizo, quod est obturo, ut sit epistomium canalis operculum. Vlpianus libro 19. titulo de actione empti et uenditi. l. fundi. Castella plumbea, opercula puteorum, epistomata. Legitur et epitonium apud Senecam lib. 13. epist. Nisi aqua, inquit, rigentem epitonia fuderint. Et apud Vitruuium lib. 10. saepe in eodem significato ponitur. Interpretatur autem epitonium, ligamentum.

EPITOME, interpretatur breuiarium, id est, ubi res in compendium rediguntur. ut Vlpianus libro 46. de acceptilationibus. l. an inutilis. Epitomatum, inquit, liber Labeonis. Vtroque enim modo declinatur, epitome es, et epitoma atis.